

ע"פ 67804/05 - אליהו מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 67804-05 מזרחי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 11150835871
בפני כבוד השופט מאزن דאוד
המעורער אליהו מזרחי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. לפניו ערעור על החלטת בית משפט לטעורה בחדרה מיום 16.5.19 שניתנה בתיק בהמ"ש 2939-04-19, בגדраה נדחתה בבקשת המעורער להארכת موعد להישפט בגין הودעת תשלום קנס שמספרה 11150835871, שבוצעה ביום 12.7.18.
2. המעורער הגיש את הבקשה להארכת موعد להישפט (להלן: "הבקשה") לבית משפט קמא, במסגרת טען כי ביום 12.7.18 נעצר על ידי שוטר תנוועה, מאוחר והמעורער ביצע עבירה של אחזקקה /או שימוש בטלפון נייד, עבירה בניגוד לערירה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
3. אין מחלוקת בין הצדדים כי השוטר במעמד ביצוע העבירה לא מסר למעורער עותק מהדו"ח.
4. הדו"ח נשלח למעורער באמצעות הדואר וחזר עם הערה "**לא נדרש**". המעורער טען כי אישור המשירה לא הגיע ליעדו.
5. בחודש אפריל 2019, טען המעורער שקיבל מכתב ממשרד הרישיון לפי רישיון הנהיגה שלו נפסל בעקבות צבירת נקודות, אז לראשונה, טען המעורער הבchein כי הדו"ח נשוא ערעור זה מצוין ברשימה העבירות אשר הובילו לפסילת רישיונו.
6. המעורער הגיש בקשה להארכת موعد להישפט, בבקשתה נכללו, לטענתו, נימוקים שגויים שעשו שטען בבקשתה להארכת המועד להישפט התייחסו לדוחות אשר הופקו מצלמת א.3.

.7. בית משפט קמא דחה את בקשה המערער תוק ציון כי הקנס שולם על ידו וכי כל טענות המערער ביחס לעיות דין נסמכות על אמינות מצולמות 3 בעוד העבירה המיוחסת למערער הינה אחיזה ושימוש בטלפון ניד בזמן נסיעה. בשל אלה, דחה בית משפט קמא את הבקשה.

.8. ביום 8.5.19 הוגשה בקשה לעיון חוזר במסגרת ציון המערער כי התשלום בוצע בטעות על ידי אשתו מבלי שידע דבר על כן, וכי מדובר הוא בדו"ח שהוא אמר להימסר לידי בשעת ביצוע העבירה ולא להישלח ל厴אש בדואר רשמי, וכי נפלו פגמים באישור המסירה, המעוררים ספק לעניין חקמת המסירה וכי המערער הכחיש את ביצוע העבירה כפי שרשום בהודעת תשלום הקנס.

גם בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט בהחלטה מיום 16.5.19.

.9. המערער לא השלים עם החלטות בית משפט קמא וחזר והעלת את הטענות במסגרת הערעור שבפניו.

.10. המדינה מתנגדת לערעור וסומכת את ידיה על נימוקי בית משפט קמא, וביקשה להותר את ההחלטה על כן.

.11. סעיף 229(ח) לחס"פ מורה לנו כדלקמן:

"**(ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטול את הودעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.**"

.12. מלשון הסעיףعلاה, כי עם תשלום הקנסות, הרשעתו של המערער השתכלה והוא נשא את עונשו במלואו. מפהת חשיבותו של עקרון הסופיות, ויעילות ההליך ולשונו הברורה של סעיף 229 ח לחס"פ, הארכת מועד להישפט לאחר תשלום הקנס, היא אפשרית אם כי בנסיבות חריגות ביותר כאשר הבקשה לא הוגשה בזמן בשל נסיבות שלא היו תלויות ב厴אש והבקשה הוגשה מיד עם הסרת המנעה או בקיומו של עיות דין.

ניתן להאריך את המועד להישפט לאחר תשלום הקנס בחלופה הראשונה, כאמור במקרים חריגים, כמו, למשל, אי ידיעה וחוסר יכולת הנאשם לדעת אוזות הדו"ח; או כאשר בסמוך לקבלת הדוחות הנאשם לkerja במחלה קשה, כך שהמעקב הרפואיים הרפואיים דחקו את נשא הדוח מחוץ לתשומת ליבו וגרמו גם לאיחור בהגשת הבקשה להארכת מועד.(ראו: עפט (ח') 18-03-6611-6611-03-18 **אלון גרודברג נ' מדינת ישראל** (26.3.18); ועפ"ת (ח') 18-10-40444-18 **פטאל פנינה נ' מדינת ישראל** (2.11.18)).

לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, אני סבור כי בנסיבות החירוגות שבפני, יש מקום לקבוע כי אכן היה מקום להאריך את המועד להישפט בשל קיומן של שתי העילות ייחודי - כל אחת בפני עצמה-חרף תשולם הכנס, והן במצבם.

אין מחלוקת בין הצדדים כי במקרה בו נעצר נהג ונרשם לו דו"ח, הכלל הוא שיש חובה למסור את הדו"ח לנаг בו במקום, אלא אם כן מתקיימים מקרים חריגים שבנסיבות העניין לא קיימות ואף לא צוין על גבי הדו"ח כל סיבה מוצדקת או שלא מוצדקת שהביאה לכך שהדו"ח ישלח בדואר **ולא ימסר במעמד ביצוע העבירה בידי הנגה.**

המדינה טענה כי קיומם הנוכחי ביחס לאופן מסירת הדו"ח אינו בוגדרicum גם יכול להביא לבטולותנו, הטענה שבפני אינה בטלות הדו"ח, בשל הפרת הנהניה הפנימית. אני סבור כי הפרת הנהניה הפנימית הביאה לכך שהדו"ח ישלח בדואר רשמי, והפעלת חזקת המסירה הקיימת בתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974 שכורתה "חזקת מסירה", תחת מסירה ממש בידי הנגה בשעת ביצוע העבירה.

אני סבור כי מקום בו קיימת הוראה מיוחדת לביצוע מסירת הדו"ח המקימה את הידיעה בפועל, אין מקום להסתמך על חזקת התקינות של המסירה בדואר רשום בהתאם לקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי, שעה שלא קיימת כל הצדקה או סיבה מוצדקת, הנגלה על פני הדו"ח, לפיה יש להימנע מסירת הדו"ח במעמד ביצוע העבירה לנגה באופן ישיר. ניתן יהיה למסור את הדו"ח לידי הנגה בדואר עם אישור מסירה המעיד על מסירה בפועל ולא מכוח חזקת המסירה, וזאת בשל הగנות השלטונית הנדרשת מאחר ומהשיטה שפעלה בניגוד לנוהל, ללא הצדקה ואין לגרוע מזכירות המערער בשל הפרת הנוהל על ידי המדינה, לקבל את הדו"ח בפועל במסירה לידי בהתאם להוראות הדין ולא ניתן שהמדינה تستמך על חזקת המסירה בנסיבות מעין אלו.

מקום בו המדינה חייבת על פי הנוהל לבצע מסירה בדרך מסוימת, שרמת הוודאות לקבלת הדו"ח הינה וודאית, לא ניתן, במקרים קונקרטיות אלו להסתמך על חזקת המסירה ולהסתפק במסירה מכוח חזקה המסירה שאינה שווה ערך למסירה במעמד ביצוע העבירה, שambiliah לידיה ממש ולא מכוח החזקה, ממש לו קיימה המדינה את הנוהל.

טעם נוסף לקבעה זו, הקשור בהעדך ציפייה אצל המערער להמשיך ולעקב אחר הדו"ח מאחר וקיימת אפשרויות ولو הקלושה לפיה גרסתו שנמסרה לשוטר הביאה אולי לביטול הדו"ח, מכאן נולד צורך בהמצאה ממש לידי המערער ולא להסתמך על חזקת התקינות.

אין בכך כדי לומר כי הפרת הנהניה ביחס לאופן מסירת הדו"ח, פוגם או המביא לביטול הדו"ח אלא מביא לכך **שלא תחול חזקת המסירה בנסיבות אלו.**

.19. יש להוסיף לכך כי המערער, הבהיר במעמד ביצוע העבירה, כפי שמעדים דבריו שנרשמו בדו"ח **"לא שוחחת בטלפון ולא החזקתי בטלפון מכחיש כל קשר"**. כאשר על רקע הבהיר החחשתו החד משמעית לביצוע העבירה בזמן אמיתי, כאמור לעיל, השוטר לא מוסר לידי את הדו"ח דבר שעלול ליצור ציפייה אצל המערער שדבריו הביאו, לקבלת טיעוני וציפייה שדו"ח לא ישלח אליו. הדבר מוביל למסקנה כי במידה ולא יוארך המועד להישפט, חרב תשלום הकנס, יגרם לעייפות דין מובהק.

.20. על כן, מכל המקובץ, אני מחליט לקבל את הערעור, לבטל את החלטתו של בית משפט קמא ולהאריך לערער את המועד להישפט בגין דו"ח שמספרו 11150835871.

.21. המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, י"ד סיון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים.